

Sygn. akt II KK 418/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Tomczyk

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Anna Janczak

w sprawie **D. W.**

ukaranego z art. 96 § 3 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 28 lutego 2023 r., w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego

na korzyść obwinionego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie

z dnia 4 listopada 2021 r., sygn. akt VIII W 1568/21

**uchyła zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie.**

UZASADNIENIE

D. W. został obwiniony o to, że w dniu 6 kwietnia 2021 r. wezwany do siedziby S. na ul. [...] w W., będąc użytkownikiem pojazdu marki F. o nr rej. [...], wbrew obowiązкови, nie wskazał na żądanie uprawnionego organu osoby, której powierzył

pojazd do kierowania lub użytkowania w dniu 7 października 2020 r., tj. o czyn z art. 96 § 3 k.w. w zw. z art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. Nr 58, poz. 515 ze zm.), (k. 14-15).

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie wyrokiem nakazowym wydanym w dniu 4 listopada 2021 r. w sprawie o sygn. VIII W 1568/21, uznając za ujawnione dowody dołączone do wniosku o ukaranie oraz przyjmując na ich podstawie, że okoliczności czynu i wina obwinionego nie budzą wątpliwości, na podstawie art. 93 § 1 i 2 k.p.s.w. uznał obwinionego D. W. za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu, wyczerpującego znamiona wykroczenia z art. 96 § 3 k.w. i na tej podstawie wymierzył mu karę grzywny w wysokości 300 zł.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 20 listopada 2021 r.

Kasację od tego wyroku, na korzyść obwinionego, wywiódł Prokurator Generalny, zarzucając: „rażące i mające istoty wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa procesowego - art. 93 § 2 k.p.s.w., polegające na wydaniu wobec D. W. wyroku w postępowaniu nakazowym, mimo że okoliczności czynu i wina obwinionego w świetle dowodów załączonych do wniosku o ukaranie budziły wątpliwości”.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna, co umożliwiło jej rozpoznanie na posiedzeniu bez udziału stron na podstawie art. 535 § 5 k.p.k.

W kasacji trafnie wskazano, że sprawstwo obwinionego D. W., w świetle dowodów załączonych do wniosku o ukaranie, budziło wątpliwości, wobec czego wydanie wyroku skazującego go w trybie postępowania nakazowego nastąpiło z obrazą art. 93 § 2 k.p.s.w., który to przepis stanowi, że orzekanie w postępowaniu nakazowym może nastąpić, jeżeli okoliczności czynu i wina obwinionego nie budzą

wątpliwości. Niewątpliwie zaś, w niniejszej sprawie, nie zaistniały warunki stanowiące o dopuszczalności orzekania w postępowaniu nakazowym, ponieważ w świetle dowodów przedłożonych Sądowi wraz z wnioskiem o ukaranie ujawniły się okoliczności nasuwające wątpliwości co do tego, czy dane o osobie podane przez właściciela pojazdu a następnie we wniosku o ukaranie wskazują na rzeczywistego sprawcę zarzucanego tym wnioskiem wykroczenia.

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie – na co zasadnie wskazano w kasacji - nie dostrzegł bowiem rozbieżności pomiędzy informacjami (ograniczonymi do wskazania wyłącznie imienia i nazwiska oraz miejsca zamieszkania rzekomego sprawcy) podanymi przez właściciela pojazdu marki F. o nr rej. [...] - Spółkę G. S.A., zawartymi w jej piśmie, złożonym w dniu 4 marca 2021 r. (w odpowiedzi na wezwanie skierowane przez Straż Miejską m. W. w trybie art. 129b ust. 3 pkt 7 ustawy Prawo o ruchu drogowym) a informacjami uzyskanymi z zasobów Centralnej Ewidencji Ludności co do jego danych adresowych. Spółka G. wskazała na osobę D. W. zamieszkałego: S., [...], natomiast w notatce dokumentującej pozyskanie danych z bazy CEL podano inny adres zameldowania czasowego osoby o tych samych personaliach: K., ul. [...]. We wniosku o ukaranie, w części oznaczającej dane osobowe obwinionego nastąpiło pomieszczenie informacji pochodzące ze wskazanych wyżej źródeł.

To niewątpliwie powinno nasuwać uzasadnione zastrzeżenia co do tego, czy D. W. (s. M. i M., ur. [...]1999 r. w O.), jest rzeczywiście sprawcą czynu opisanego we wniosku o ukaranie.

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie nie powinien był, wobec wskazanych wątpliwości, procedować w trybie art. 93 § 2 k.p.s.w., bowiem koniecznością w takiej sytuacji było przeprowadzenie stosownego postępowania dowodowego na rozprawie w celu wyjaśnienia tych wątpliwości.

Zresztą, po wydaniu zaskarżonego kasacją wyroku nakazowego, Straż Miejska m. W., sama powziawszy wątpliwości co do tożsamości osoby sprawcy zarzucanego wykroczenia, wystąpiła z pisemną prośbą o zwrócenie się do Prokuratora Generalnego o jej wniesienie na podstawie art. 110 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, podzielając nadto w pełni przytoczone w uzasadnieniu kasacji argumenty, orzeczono jak w wyroku.